

Sygn. akt IX Ka 1644/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Rogala

Sędziowie: SO Ewa Opozda-Kałka (spr.)

SO Wojciech Arczyński

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Lecha Ozierowa

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2013 roku

sprawy K. K.

oskarżonej o przestępstwo z art.277 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 27 sierpnia 2013 roku sygn. akt XII K 943/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 1644/13

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Kielcach oskarżyła K. K. o to, że:

w dniu 5 kwietnia 2012 roku w miejscowości P., gmina D. dokonała usunięcia znaku granicznego w postaci betonowego słupka, rozgraniczającego działki nr (...),

tj. o przestępstwo z art. 277 k.k..

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem wydanym w dniu 27 sierpnia 2013 roku w sprawie sygn. akt XII K 943/12 w ramach zarzucanego oskarżonej aktem oskarżenia czynu uznał K. K. za winną tego, że w dniu 5 kwietnia 2012 roku w miejscowości P., dokonała usunięcia znaku granicznego w postaci betonowego słupka, stanowiącego przestępstwo z art. 277 k.k. i za to na mocy art. 277 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył K. K. karę grzywny w rozmiarze 20 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 2 wykonanie orzeczonej wobec K. K. kary grzywny warunkowo zawiesił na okres 1 roku próby; na mocy art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonej K. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 złotych tytułem kosztów sądowych.

Apelację od wyroku wniósł obrońca oskarżonej, który na podstawie art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia tj. art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 424 k.p.k. poprzez dokonanie jednostronnej i nieobiektywnej oceny ujawnionego w toku postępowania materiału dowodowego, a w konsekwencji jego dowolną ocenę pozostającą w sprzeczności z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego w wyniku nierozważenia wszystkich okoliczności sprawy, a szczególnie tych które wpływały na korzyść oskarżonej, w tym dyskredytacji dowodów w postaci spójnych, konsekwentnych i logicznych wyjaśnień oskarżonej poprzez ich podważenie i opatrzenie walorem wewnętrznej sprzeczności przy jednoczesnym obdarzaniu w całości walorem wiarygodności dowodów z zeznań świadka M. B. niepopartych innymi obiektywnymi dowodami w sprawie, brak wnikliwej oceny wyjaśnień oskarżonej w pisemnych motywach wyroku, oparcie ustaleń w zakresie położenia znaku granicznego w czasie czynu na okolicznościach, które nie zostały ujawnione na rozprawie, a w konsekwencji rozstrzygnięcie nieusuwalnych wątpliwości na niekorzyść oskarżonego;

2. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 115 § 2 k.k. poprzez wyrażenie przez Sąd błędnego poglądu, iż stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej K. K. jest znaczny, co w konsekwencji skutkowało wydaniem wyroku skazującego podczas gdy prawidłowa interpretacja powołanego powyżej nieostrego wyrażenia ustawowego, w tym wskazane przez Sąd okoliczności w postaci wykopania jednego z wielu znaków granicznych oddzielających działki, wkopania w miejsce wykopanego znaku pała drewnianego mającego zastąpić usunięty znak, jak i obiektywnie ustalony fakt błędnego umiejscowienia przez geodetę usuniętego znaku i przesunięcia go obecnie na odległość około 4 metrów na korzyść właściciela działki – córki oskarżonej prowadzą do wniosku, iż nie doszło do naruszenia pewności obrotu prawnego w zakresie obrotu nieruchomościami, a w konsekwencji stopień społecznej szkodliwości był znikomy.

Formułując zarzuty jak wyżej skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej jako oczywiście bezzasadna na uwzględnienie nie zasługuje.

Wbrew zarzutom skarżącego sąd I instancji w toku prawidłowo przeprowadzonego przewodu sądowego zgromadził wszystkie dowody niezbędne do rozstrzygnięcia, wnikliwie i szczegółowo je przeanalizował, oraz dokonał na ich podstawie prawidłowych ustaleń faktycznych.

Ocena dowodów przeprowadzona przez sąd I instancji nie wykracza poza ramy określone przepisem art. 7 k.p.k., ani nie pozostawia miejsca na żadne wątpliwości w tym również i te, które wynikają z treści art. 5 § 2 k.p.k..

Konflikt na tle majątkowym jaki istnieje pomiędzy rodziną oskarżonej, a rodziną świadka M. B. obligował Sąd do szczególnie ostrożnej i wyważonej oceny dowodów i temu zadaniu Sąd Rejonowy sprostał.

Przebieg zdarzeń przedstawiony przez świadka M. B. daje w pełni podstawę, przy uwzględnieniu zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania do poczynienia, wbrew temu co twierdzi skarżący, pewnych i jednoznacznych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Postulowana przez skarżącego czynność procesowa polegająca na poddaniu ekspertyzie daktyloskopijnej przedmiotowego znaku granicznego jest niewykonalna z uwagi na brak tego znaku, natomiast przeprowadzony przez Sąd eksperyment procesowy, zdjęcia zapisane na płycie CD potwierdzają treść zeznań składanych przez M. B..

Brak jest podstaw ku temu, żeby kwestionować walor dowodowy w/w dokumentów. Skarżący kwestionując ocenę dowodów przeprowadzoną przez sąd I instancji, w istocie rzeczy polemizuje z nią, nie przytaczając żadnych racjonalnych argumentów, które byłyby w stanie podważyć tok rozumowania sądu I instancji.

W świetle dowodów prawidłowo uznanych przez sąd I instancji za wiarygodne, zarówno wina jak i okoliczności popełnienia przez oskarżoną przypisanego jej czynu nie budzą wątpliwości.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zarówno stopień zawinienia oskarżonej, jak i stopień społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu.

Oskarżona w sposób nieuprawniony usuwając przedmiotowy znak graniczny naruszyła pewność obrotu prawnego, demonstrując w sposób jawny i oczywisty, iż łamanie porządku prawnego to dla niej pewna droga do dochodzenia swoich roszczeń.

Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k. nie można uznać kary wymierzonej oskarżonej za rażąco niewspółmiernie surową.

Kara ta jest sprawiedliwa i wyważona.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 457 § 2 k.p.k. orzeczono jak w wyroku.

O kosztach sądowych w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k..

A.W